

פניני חג השבועות

יו"ל לע"נ הרה"ח רבי ברוך בענדיט ב"ר משה נחום ליכטנשטיין זצ"ל

משגיח רוחני דישיבת "שער אליעזר" קרעטשניף

בעזה"ת, חג השבועות תש"ע

צבי ואתרעי בן ומסר לן אורייתא.

אפשר לפרש עפ"י דברי חז"ל, דכאשר רצה הקב"ה לתת תורה לישראל שאלם מי ערב, וענו שהצדיקים והמנהיגים ערבים, ולא הסכים השי"ת לכך, עד שאמרו בנינו יהיו ערבים לנו. והביאור בזה הוא שכיש בנים ומחנכים אותם כראוי, יש המשך לתוה"ק ובשביל זה מסר השי"ת התורה לישראל, וז"ש "צבי ואתרעי" כאשר חפץ הקב"ה שנעבדו אזי "בן" צריך שיתן לנו בנים ובני בנים, ואז "ומסר לן אורייתא" כי בנינו יהיו ערבים לכך.

(כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א)

צריך לטבול בערב שבועות, ודע כי מי שלא יישן בליל שבועות כלל ועיקר, ויהיה עוסק בתורה הקדושה, מובטח לו שישלים שנתו ולא יארע לו שום נזק, והוראות הוויות האדם הוא בלילה הזה.

(האר"י הקדוש זיע"א)

וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק

רמז בזה שאם האדם מנענע עצמו "וינועו" בתפילה ובעבודת ה' בשביל "וירא העם" מפני שרואים אותו, ולא מחמת שבאמת לבו בוער לה', אז סימן הוא ש"ויעמדו מרחוק" שהוא עדיין מרוחק מהשי"ת.

(הבעש"ט הקדוש זיע"א)

ידוע שהתורה הקדושה ניתנה בהר סיני מפני שהיה נמוך שבהרים, והקב"ה שוכן את דכא, ולכאורה קשה למה לא ניתנה התורה בבקעה שיותר נמוך מהר, ונראה לתרץ, כי מי שבאמת ריק ומחוסר כל, אין פלא שאינו מתגאה, אבל מי שיש בו משהו ואפ"ה אינו מתגאה, הרי זה משובח, ולכן ניתנה התורה על ההר.

(הרה"ק רבי יצחק מווארקה זיע"א)

מסופר על הרה"ק רבי העשיל מקראקא בהיותו ילד וריח הלביות המטוגנות בחמאה עלה לאפו, נכנס בחג השבועות למטבח ללא רשות, ואכל משופרי דשופרי שבהן, כשנודע לאביו מה שעשה אמר: אפטור אותך מעונש בתנאי שתגיד לי טעם טוב למה אוכלים מאכלי חלב בשבועות. השיב הילד כשהוא מחייך בשובבות, לדידי, מספיק די והותר הטעם הטוב של הלביות עצמן והוא טעם מעשי וחשוב מאד, אלא, אם אבא רוצה דוקא בטעם פלפולי, הריני מגיש לאבא גם את זה: לפי שאחרי קבלת התורה אסורים היו להשתמש בכלי בשר שלהם, כי השתמשו בהם בבשר שלא נשחט כהלכה עד היום, לפי שרק היום נצטוו על השחיטה, משום כך הוכרחו לאכול מאכלי חלב, ולזכר זה גם אנו אוכלים מאכלי חלב.

הכל מודים בעצרת בעינין נמי לכם (פסחים ס"ח)

שבועות הוא לא רק חג התורה אלא גם חג של ישראל. הכל מודים בעצרת שבעינין נמי לכם, היינו בשבועות היה צורך גם בישראל, כי אלמלא לא קבלו בני ישראל את התורה הקדושה, היה העולם חוזר לתוהו ובוהו (שבת ס"ח), ולכן זה גם יום טוב של ישראל.

(הרה"ק רבי מאיר מאפטא זיע"א)

הכל מודים בעצרת בעינין נמי לכם (פסחים ס"ח)

כשמגיע חג השבועות ורואים את מעשי בני ישראל שקבלו את התורה הקדושה ומקיימים אותה – כולם מודים שישראל צריכים לכם פרנסה וכל טוב, כי אם אין קמח אין תורה.

(הרה"ק רי"מ מאוסטרובצה זיע"א)

שבועות הוא מלשון שבועה, שכן ביום מתן תורה כרתו הקב"ה וישראל ברית של שבועה: בני ישראל נשבעו שלא ימירו את דתם חלילה באלוקים אחרים, והקב"ה כביכול נשבע שלא יחליף אותנו באומה אחרת.

(אור החיים הקדוש)

והר סיני עשן כולו (שמות י"ט – ח')

"עשן" ר"ת עולם, שנה, נפש, המסמלים את המקום (עולם), זמן (שנה), וחיות (נפש). משמעות העשן שהיה במתן-התורה הוא, שאז ניתנו הכוח והיכולת לברר ולהעלות את המקום והזמן ולהכניס בהם אור וחיות אלוקיים.

(הרה"ק בעל התניא זיע"א)

איתא בכתבי האריז"ל שבכל זמן מהזמנים כגון פסח שבועות וסוכות הוא נעשה בכל שנה, כשבא זמן הנ"ל נעשה כמו שהיה בפעם הראשון, בפסח הוא יציאת מצרים, ובשבועות מקבלים את התורה, וכן בכל זמן, ולהבין איך מקבלים התורה בכל שבועות, והלא כבר ניתנה, "ל על פי מה שארז"ל (תנחומא יתרו, ז) **בכל יום ויום יהיו בעיניך כחדשים** כיום שניתנה, ואת זה צריך לקבל עליו בכל שבועות.

(מאור עינים)

ויחן שם ישראל נגד ההר

לא זכו ישראל לתורה הקדושה עד שלא היו נכונים בהכנתם ע"י סילוק קנאה ותאוה וכבוד, וזהו פירוש הכתוב "ויחן שם ישראל נגד ההר" וגו' ובלב אחד כאיש אחד זהו אהבת חברים שהיא נגד קנאה המביאה שנאה, והפרישה היתה כנגד תאוה, ומצות הגבלה דהיינו שיכיר ויבין כ"א את מקומו וגבולו, זה כנגד הכבוד, וזה ק"ו מה אבותינו דור המדבר לאחר כל הניסים והנפלאות היו צריכים להכנה, על אחת כמה וכמה בדורנו דור חושך כזה.

(חידושי הר"מ)